

ПРИМЉЕНО: 30 DEC 2025			
Орг. јед.	Број	Прегл.	Потпис
02	836/9	—	—

ПРАВНОМ ФАКУЛТЕТУ УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА****УНИВЕРЗИТЕТА У БЕОГРАДУ**

Декан Правног факултета Универзитета у Београду је, на предлог Изборног већа од 24. новембра 2025. године, донео одлуку о расписивању конкурса за избор у звање и заснивање радног односа једног наставника у звању ванредног професора за ужу научну област Правна историја – предмети Упоредна правна традиција и Реторика, са пуним радним временом, на одређено време, од 5 година. Одлуком Изборног већа Правног факултета Универзитета у Београду од 24. новембра 2025. године одређени смо за чланове Комисије за писање реферата о пријављеним кандидатима на поменути конкурс, те у том својству имамо част да Изборном већу поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

На конкурс који је објављен у у „Службеном гласнику РС“ број 106 од 28.11.2025. године и у публикацији НСЗ „Послови“ број 1174 од 03.12.2025. године, као и на интернет страницима Правног факултета Универзитета у Београду, пријавио се у прописаном року један кандидат, и то др Милош Станковић, ванредни професор Правног факултета Универзитета у Београду.

Општи подаци о кандидату

Др Милош Станковић је рођен у Београду 18. марта 1984. године, где је завршио основну школу „Карађорђе“ у Београду као носилац Вукове дипломе и најбољи ученик у својој генерацији и Дванаесту београдску гимназију „Димитрије Туцовић“ као носилац Вукове дипломе и најбољи ученик у својој генерацији. 2002. године је освојио прву награду на конкурс Библиотеке града Београда за најбољи матурски рад о Београду под називом „Београд у путописима у доба турске власти“, а 2007. године је освојио прву награду Задужбине Лука Ћеловић за научни рад „Правна природа уговора у спорту“. Током студија учествовао је и побеђивао на Светосавском студентском такмичењу у беседништву у организацији Правног факултета Универзитета у Београду и Центра за беседништво - *Institutio Oratoria*, а на овом такмичењу је 2007. године беседом „Хвала вам бесмртни јунаци“ победио у категорији слободне теме и уједно је проглашен за

апсолутног победника на такмичењу. Као студент је у више наврата награђиван од стране Правног факултета Универзитета у Београду за одличан успех постигнут у учењу и стицању знања, а био је и стипендиста Града Београда и Републике Србије.

На Правном факултету Универзитета у Београду је дипломирао 2007. године са просечном оценом 9,55, а мастер студије на истом факултету завршио је 2009. године са просечном оценом 10, одбранивши са највишом оценом мастер рад под називом „Недостојност за наслеђивање“. Докторирао је на Правном факултету Универзитета у Београду 2015. године, одбранивши са одликом докторску дисертацију под називом „Уговорно наслеђивање између супружника“. Испите на докторским студијама положио је са просечном оценом 10. У више наврата се стручно усавршавао у иностранству и то: на Слободном Универзитету у Берлину (*Frei Universität Berlin*) 2012. године, на Макс Планк институту за упоредно и међународно приватно право у Хамбургу (*Max-Planck-Institut für ausländisches und internationales Privatrecht Hamburg*) 2014. године и на Макс Планк институту за европску правну историју у Франкфурту (*Max-Planck-Institut für europäische Rechtsgeschichte*) 2019. године.

Запослен је на Правном факултету Универзитета у Београду од 2008. године, и то као сарадник у настави од 2008. до 2009. године, затим као асистент од 2009. до 2016. године, као доцент од 2016. до 2021. године и као ванредни професор од 2021. године. Током целог периода од избора у звање ванредног професора био је ангажован у извођењу наставе (предавања, вежбе, Стручна група) и испита на основним студијама на матичним предметима - Упоредна правна традиција и Реторика, као и у извођењу наставе на предмету Номотехника и писање правних аката приватног права. Ангажован је и у извођењу наставе и испита на мастер студијама на Правноисторијском модулу на предметима Упоредна правна традиција и Право у доба крсташких ратова, као и у извођењу наставе на докторским студијама на Правноисторијском модулу на предмету Упоредна правна традиција. Био је ментор у изради једног мастер рада (Јелена Барјактаревић - „Правна природа власти Годфрида Бујонског у Првом крсташком рату“ – 2021. године) и члан комисије за одбрану 4 мастер рада (Владимир Живановић - „Границе слободе говора у античкој Атини“ – 2018. године; Вук Ерцег - „Претпоставке за превазилажења раскола у православним црквама: пример цркве у Македонији“ – 2022. године; Милош Костић - „Правни аспекти реституције црквене имовине у Србији“ – 2024. године; Филип Максимовић - „Значај канона Васељенских сабора за организацију помесних цркава“ – 2025. године).

У претходном изборном периоду је по позиву био рецензент у једној научној монографији (Милош Станић, Увод у фудбалско право, Институт за упоредно право, Београд 2023), већем броју годишњих зборника радова са научних конференција (Годишњи зборници Српски фудбал – Упоредноправни изазови и перспективе, у издању Института за Упоредно право у Београду; Годишњи Зборници радова Института за правне и друштвене науке Правног факултета Универзитета у Београду; Годишњи Зборници радова Правног факултета у Источном Сарајеву; Зборнику радова

Филозофског факултета у Приштини; Годишњем Зборнику радова са научног скупа поводом Дана Правног факултета Универзитета у Источно Сарајеву; Зборник радова „Бијељина у 20. веку“, Источно Сарајево : Правни факултет ; Бијељина : Музеј Семберије: Издавачка кућа Епархије зворничко-тузланске „Синај“, 2024), као и рецензент за објављивање радова у многим угледним научним и стручним часописима, попут Страног правног живота, Архива за правне и друштвене науке и Правног живота.

Током своје академске каријере био је секретар *Анала Правног факултета у Београду* (од 2014. до 2018. године), члан редакције Билтена судске праксе Вишег суда у Београду и секретар *Harmonius-a* – Часописа за правне и друштвене студије у Југоисточној Европи. Од 2012. године је секретар Центра за беседништво - *Institutio Oratoria*, од када је активно ангажован на селекцији и припреми студената за традиционално Светосавско такмичење студената у беседништву које се одржава на Правном факултету Универзитета у Београду. Дугогодишњи је члан Клуба љубитеља римског права и антике „Форум Романум“, у оквиру кога је одржао два предавања (*Assise sur la ligèse*: Велика повеља слобода Јерусалимског краљевства – 2022. године и Реституција припадницима окупационих снага: II светски рат који у Србији није завршен? – 2024. године) и заменик члана Комисије за спровођење јавних набавки Правног факултета Универзитета у Београду. Проф. др Милош Станковић је био члан Комисије Правног факултета Универзитета у Београду за спровођење пријемног испита 2018. године, од исте године је члан Комисије за промоцију Правног факултета Универзитета у Београду, од 2024. године је председник Комисије за промоцију Правног факултета Универзитета у Београду, а од 2025. године је члан Комисије за представљање Универзитета у Београду – Правног факултета на друштвеним мрежама. Од 2019. године је и члан редакције часописа Архив за правне и друштвене науке, а 2021. године био је члан редакционог одбора у Зборнику Српски фудбал – упоредноправни изазови и перспективе, уредници: др Милош Станић, др Дејан Шупут, Институт за упоредно право, Београд 2021. Од 2022. године је члан Научног одбора часописа Yearbook of European Union and Comparative Law (YEUCL), а члан је и међународног научног Удружења за проучавање крсташких ратова и Латинског Истока – Society for the Study of the Crusades and the Latin East (SSCLE).

Редовно учествује у пројектима чији је носилац Правни факултет Универзитета у Београду (од 2009. до 2014. године био је ангажован у пројекту *Развој правног система Србије и хармонизација са правом Европске уније (правни, економски, политички и социолошки аспекти)*, од 2014. до 2020. године био је ангажован у пројекту *Идентитетски преображај Србије*), био је учесник у пројекту *Епидемија. Право. Друштво*, а тренутно је учесник у пројекту *Проблеми стварања, тумачења и примене права*.

Проф. др Милош Станковић је у претходном периоду остварио ангажман и у многим значајним универзитетским телима, а носилац је и важних стручних функција. Дугогодишњи је члан Одбора Фондације Косте Мигрића Универзитета у Београду и члан

Одбора Задужбине „Луке Ћеловића – Требињца“ Универзитета у Београду, а од 2024. године је члан Секторског већа за сектор образовања и васпитања Агенције за квалификације Републике Србије и заменик члана Радне групе за спровођење активности подржаних кроз пројекат „Повећана понуда и диверзификација акредитованих обука у области неформалног образовања и пружалаца обука за образовање одраслих“ у оквиру Инструмента за претприступну помоћ Европске уније (Радна група за Пројекат ИПА 2020) у изради Документа „Пројектни задатак – Опис задатка пројекта“.

Говори енглески језик и француски језик и служи се старофранцуским језиком.

Објављени научни радови кандидата

Пре избора у звање доцента кандидат др Милош Станковић је објавио следеће научне радове:

1. *Isaeus, IV (On The Estate of Nicostratus)*, Balkans Law Review (ISSN 1450-7129) Vol.6 No.16/2003, стр. 51-58, коауторски рад;
2. *Правна природа уговора у спорту – студија случаја*, Анали Правног факултета у Београду, бр. 2/2008, стр. 383-400;
3. *Недостојност за наслеђивање*, мастер рад одбрањен на Правном факултету Универзитета у Београду, Београд 2009, непубликован, 91 страна;
4. *Умишљајно убиство или покушај убиства оставиоца као основ недостојности за наслеђивање*, Правни живот, бр. 11/2009, том III, стр. 887-922;
5. *Уговор о доживотном издржавању у српском позитивном праву – заштита примаоца издржавања*, Правни живот бр. 10/2010, стр. 967-985;
6. *Заштита прималаца према правилима о престанку уговора о доживотном издржавању у српском позитивном праву*, Правни живот, бр. 10/2011, том II, стр. 557-582;
7. *Правна природа и остваривање права и дужности родитеља на васпитање и образовање детета у Србији*, Анали Правног факултета у Београду, бр. 2/2011, стр. 235-262;
8. *Насиље у породици као узрок искључења из права на нужни део*, Насиље у породици – Зборник радова са научног скупа, (уредници: проф. др Слободан Панов, проф. др Марина Јањић Комар, проф. др Милан Шкулић), Београд 2012. године, стр. 248-267, издавач Правни факултет Универзитета у Београду;
9. *Наследно право - Практикум*, коауторски рад са проф. др Слободаном Пановим и доц. др Балшом Кашћеланом, Београд 2012. године, 407 страна, издавач Правни факултет Универзитета у Београду;
10. *Alea iacta est – Алеаторност уговора о доживотном издржавању као ограничење могућности његовог раскида због промењених околности*, Harmonius, бр. 1/2012, стр. 70-89;
11. *Оглед о могућности хармонизације европског наследног права кроз анализу најзначајнијих сличности и разлика српског и шпанског наследног права*,

- коауторски чланак са José Manuel Gutiérrez Celdrán, *Harmonius*, бр. 1/2013, стр. 264-309;
12. *Кратак осврт на утицај (не)постојања кривичне одговорности и правоснажне кривичне пресуде на постојање недостојности за наслеђивање*, Билтен судске праксе Вишег суда у Београду, бр. 83/2013, стр. 78-88;
 13. *Национална безбедност и право*, коауторски чланак са проф. др Слободаном Пановим, Политика националне безбедности бр. 5/2013, стр. 27-60;
 14. *Уговорно наслеђивање у француском праву*, Увод у право Француске – Introduction au droit français, (уредници: Оливер Николић, Владан Петров), Београд 2013, стр. 335-364;
 15. *Владавина права у наследном и породичном праву*, коауторски чланак са проф. др Слободаном Пановим, Владавина права и правна држава у региону – Зборник радова са Међународног научног скупа одржаног 26. октобра 2013. год. на Палама у организацији Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву, (уредник доц. др Горан Марковић), Источно Сарајево 2014, стр. 457-486;
 16. *Уговор на случај смрти у Српском грађанском законик*у, Српски грађански законик – 170 година, (уредници: Милена Полојац, Зоран С. Мирковић, Марко Ђурђевић), Београд 2014, стр. 195-218;
 17. *Бродско завештање у српском праву и у упоредном праву*, Правни живот бр. 10/2014, стр. 485-511;
 18. *Правна природа афатомije*, Анали Правног факултета у Београду, бр. 1/2015, стр. 169-185;
 19. *Уговорно наслеђивање између супружника*, докторска дисертација одбрањена са одликом на Правном факултету Универзитета у Београду 28.10.2015. године, непубликована, 536 страна.

Након избора у звање доцента кандидат др Милош Станковић је написао и објавио следеће научне радове:

А. Монографије

1. *Republic of Montenegro – Family and Succession Law*, коауторска књига са проф. др Оливером Антићем, Kluwer Law International BV, The Netherlands, 2019, 296 страница; M13
2. *Assise sur la ligèce* – Велика повеља слобода Јерусалимског краљевства, Универзитет у Београду, Правни факултет – Центар за издаваштво, Београд 2020, 232 странице; Монографија националног значаја.

Б. Чланци

1. *Historia magistra curiae et iurisprudentiae est: Is joint will prohibited in Serbian positive law?*, „Legal, social and political control in national, international and EU Law, Collection of papers from the International Scientific Conference Held on 19/20 May 2016“, (уредник: Ирена Пејић, уредници броја: Мирослав Лазић, Саша Кнежевић), Ниш 2016, стр. 589-620;
2. *Обим примене Аустријског грађанског законика у српском праву – случај коморијената*, „Зборник радова Двадесет година Закона о наслеђивању Републике Србије“, Ниш 2016, стр. 33-52;
3. *Да ли је завештање било нормирано у Хамурабијевом законикy?*, „Анали Правног факултета у Београду, бр. 3/2017“, стр. 124-152;
4. *Породично право античке Спарте као државни еугенички програм*, „Зборник радова 'Између киборга и химере – Човек и савремена биоетика' (уредник Миша Ђурковић)“, Catena Mundi, Београд 2018, стр. 17-56;
5. *Најбољи интерес детета у Породичном и Наследном праву*, коауторски чланак са проф. др Слободаном Пановим, „Зборник радова 'Право и вредности' - Collection of papers 'Law and Values' (уредник проф. др Радомир В. Лукић)“, Научни скуп одржан на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, 16. октобра 2018. године на Палама, Источно Сарајево 2019. године, 329-360;
6. *Начело савесности и поштења у неким уговорним односима Наследног и Породичног права*, коауторски чланак са проф. др Слободаном Пановим, „Зборник радова 'Право и вредности' - Collection of papers 'Law and Values' (уредник проф. др Радомир В. Лукић)“, Научни скуп одржан на Правном факултету Универзитета у Источном Сарајеву, 16. октобра 2018. године на Палама, Источно Сарајево 2019. године, 307-328;
7. *О личноправним последицама приступања Хиландарском братству*, коауторски рад са доц. др Ненадом Тешићем и доц. др Далибором Ђукићем, „Зборник радова 'Државно-црквено право кроз векове'“, Институт за упоредно право, Митрополија Црногорско-приморска, ИИУ „Светигора“, Београд – Будва 2019, стр. 653-680;
8. *Јенс Е. Келсен, Шта је Реторика?, превод са норвешког: Јелена Станишић, Карнос, Београд, 2019, стр. 215, (наслов оригинала: Hva er retorikk/Jens E. Kjeldsen)*, приказ књиге, „Архив за правне и друштвене науке“, бр. 1-2/2019, стр. 241-256;
9. *Антикорупционе мере у Законоправилу Светог Саве*, „Зборник радова Правног факултета у Новом Саду, бр. 4/2019, Vol. LIII“, стр. 1233-1254;
10. *Реторика данас*, у: „Примењена реторика: 25 година такмичења у беседништву, (приређивачи Сима Аврамовић, Милош Станковић, Дејан А. Милић)“, Београд: Правни факултет – Центар за издаваштво и информисање 2020, стр. 26-31;

Након избора у звање ванредног професора кандидат др Милош Станковић је објавио следеће научне радове:

А. Чланци

1. *On Sanctions and Legal Consequences of Adultery in the Latin Kingdom of Jerusalem*, Зборник радова „Право између заштите и злоупотребе“, Том V, стр. Универзитет у Источном Сарајеву, Правни факултет, Источно Сарајево 2025, 119-149.
2. *The Enactment of the Livre au Roi: A Chronological Inquiry*, Анали Правног факултета у Београду, бр. 3/2025, стр. 529-552.
3. *Један случај ограничења права на враћање имовине или обештење у савременом српском праву: Други светски рат који никада није завршен*, Архив за правне и друштвене науке, бр. 4/2023, стр. 65-98.
4. *In memoriam – Професор др Слободан Панов*, коауторски некролог са проф. др Миланом Шкулићем и проф. др Владаном Петровим, Архив за правне и друштвене науке, бр. 2/2023, стр. 147-149.
5. *Музички наступи велике петорке „Јужног ветра“ као пример савременог public speaking-a*, Зборник радова: Пристајем на све: Историја музичке групе Јужни ветар (приредио Миша Ђурковић), Чигоја, Београд 2023, стр. 75-103.
6. *Хвала Вам, професоре - In memoriam Оливер Б. Антић (1950-2002)*, Архив за правне и друштвене науке, бр. 2/2022, стр. 145-147.
7. *Statute of Labourers – један (не)успели правни одговор средњовековне Енглеске на друштвено-економске последице куге*, Архив за правне и друштвене науке, бр. 3-4/2021, стр. 145-188.
8. *Последице пандемије вируса COVID 19 на спортско право: повећање броја измена на једној професионалној фудбалској утакмици – привремено или трајно правило игре?*, Зборник радова „Српски фудбал – упоредноправни изазови и перспективе“ (уредници др Милош Станић, др Дејан Шупут), Институт за упоредно право, Београд 2021, стр. 109-121.
9. *Политичко беседништво професора Живојина Перића*, Архив за правне и друштвене науке бр. 4/2020, стр. 145-163.

Б. Монографије

1. *Nasledno pravo sa tekstom Zakona o nasleđivanju* u Porodično&Nasledno pravo, коауторска монографија са проф. др Слободаном Пановим, Приручник за polaganje правосудnog ispita, осмо изменjeno izdanje, Projuris, Beograd 2023, 290 страница.

Након избора у звање ванредног професора, кандидат др Милош Станковић је написао и следеће научне радове, који су прихваћени за објављивање, о чему је доставио неопходне потврде, али који у тренутку његове пријаве на конкурс још увек нису били објављени:

1. *Допринос професора Теодора Тарановског утемељењу Упоредне правне традиције у Србији*, рад је прихваћен за објављивање у Зборнику радова са Међународног научног скупа „150 година од рођења Теодора Тарановског“, који је одржан 23-25. мај 2025. године на Правном факултету Универзитета у Београду.
2. *Some Legal Consequences of Passing the Assise sur la ligèce in the Frankish Kingdom of Jerusalem*, рад је прихваћен за објављивање у Зборнику радова са научне конференције SSCLE: Crusading Encounters, одржане на Royal Holloway, University of London 2022. године.
3. *An Usama Ibn Munqidh's Anecdote About the (Non)Sanctioning of Adultery in the Latin Kingdom of Jerusalem: Just the Mockery of the Franks or a Relevant Legal History Source?*, рад је прихваћен за објављивање у Темема, Часопису за друштвене науке.
4. *Професор Димитрије Матић као беседник*, рад је прихваћен за објављивање у Зборнику радова „200 година од рођења Димитрија Матића“.

Анализа радова

Радови кандидата објављени пре избора у звање ванредног професора Правног факултета Универзитета у Београду представљени су и били су предмет анализе у извештајима Наставно-научном, односно Изборном већу, приликом његовог избора у претходна академска звања и доступни су јавности. Из тих разлога овде се приказују само радови кандидата који су настали у последњем изборном периоду, односно после избора у звање ванредног професора, а који су према постојећој законској и универзитетској нормативној регулативи услов за поновни избор кандидата у звање ванредног професора.

1. Милош Станковић, *Политичко беседништво професора Живојина Перића* Архив за правне и друштвене науке бр. 4/2020, стр. 145-163. **M53**

Наведени рад није вреднован приликом избора кандидата у звање ванредног професора, јер је том приликом Комисији за писање реферата о пријављеним кандидатима био достављен рад у штампаном облику уз потврду Архива за правне и друштвене науке да је чланак прихваћен за објављивање у овом часопису. Међутим, како наведени чланак није изашао из штампе до пријаве на конкурс кандидата и до затварања конкурса, тадашња Комисија овај рад није узимала у разматрање приликом оцене испуњености услова кандидата за избор у звање ванредног професора за ужу научну област Правна историја – предмети Упоредна правна традиција и Реторика. Будући да је предметни рад након тога публикован, испуњени су услови да буде део анализе у овом реферату.

Кандидат је у раду анализирао одлике професора Живојина Перића као политичког беседника на примеру четири говора које је Перић одржао од 1910. до 1932. године. Како је навео у уводном делу овог чланка, реторичка анализа говора „О конзервативној политици“ и беседе „Конзервативизам и радикализам“ имала је за циљ да осветли општи политички поглед на свет Живојина Перића, док је разматрање

Перићевих говора „Државни буџет и Државни савет“ и „О стеченим правима инвалида“ требало да покаже како су се његова начела рефлектовала на конкретна правна и политичка питања.

Први део чланка посвећен је испитивању Перићевих физичких особина као говорника. У одсуству сачуваних аудио и видео записа и немогућности закључивања о боји, дубини и интензитету гласа, да ли је и у којој мери Перић користио цезуре или имао реторске шумове, кандидат је ипак закључио да су друштвени статус и углед, формални стил одевања и понашања, употпуњени Перићевом ерудицијом, образовањем, интелигенцијом и сугестивношћу, морали створити утисак о њему као о говорнику коме се веровало. Све ове тврдње кандидат је поткрепио позивањем на одређена места у Перићевим говорима и указујући на референтне елементе из професорове биографије.

Другу целину рада кандидат је посветио анализи природе, структуре, композиције, садржине и стила анализираних беседа Живојина Перића. Указујући да је у својим пажљиво припреманим, али углавном опширним говорима превасходно користио детаљну правну аргументацију, без амбиције за макар повременом духовитошћу и сликовитошћу, баш као да је сваки његов говор представљао мали научни рад, кандидат је закључио да се професор Живојин Перић као говорник пре може окарактерисати као протагониста класичне реторике, него као следбеник идеја савременог *public speaking-a*.

2. Милош Станковић, *Последице пандемије вируса COVID 19 на спортско право: повећање броја измена на једној професионалној фудбалској утакмици – привремено или трајно правило игре?*, Зборник радова „Српски фудбал – упоредноправни изазови и перспективе“ (уредници др Милош Станић, др Дејан Шупут), Институт за упоредно право, Београд 2021, стр. 109-121. **M44**

Спортско право данас предстаља једну од најдинамичнијих правних дисциплина. Оно се убрзано грана и за предмет свог изучавања има како индивидуалне, тако и колективне спортове, у које се убраја и фудбалско право, а чија правила и нормативна регулатива су у савременим условима незамисливи без интердисциплинарног приступа.

Допринос оваквим, модерним тенденцијама, представља и наведени рад кандидата. Он је у предметном раду, применом историјско-правног и компаративног метода, консултујући један број извора и нормативних аката унутрашњег и међународног спортског права, анализирао промене које се односе на правило о промени највећег броја допуштених измена на једној професионалној фудбалској утакмици. Новине о повећању броја дозвољених измена на једној фудбалској утакмици на највише пет уведено је привременим амандманом на Трећи закон правила игре, који је 2021. године донео Међународни одбор фудбалских савеза (IFAB), уз сагласност FIFA, а кандидат је указао на предности и недостатке оваког решења. Скрећући пажњу на друштвени, спортски и историјски контекст генезе правила о максималном броју допуштених измена на једној фудбалској утакмици од тренутка његовог увођења у фудбалско право, као део спортског права, све до завршетка његове еволуције у доба пандемије вируса COVID 19, а све у ширем оквиру норми фудбалског права, кандидат је исправно антиципирао да ће ова

промена, која је у условима пандемије била привремена, услед развоја спортског права и места које фудбал и спорт заузимају у друштвеном животу, постати трајна.

На овај начин, кандидат је на најбољи начин показао неопходност, савременост и практичну примењивост компаративно-историјског метода и Упоредне правне традиције, која доприноси не само разумевању модерне правне регулативе у најразличитијим аспектима друштвеног живота, већ може послужити и исправним предикцијама у развоју друштва и правних правила која га обликују. Истовремено, он је демонстрирао како преломне историјске околности, ширег друштвеног значаја, каква је несумњиво била пандемија вируса COVID 19, могу послужити као оправдање за темељније и трајније правне промене, чије озакоњење у другачијим друштвено-историјским околностима, независно од њихове заснованости, често не би имале потребан легитимитет.

3. Милош Станковић, *Statute of Labourers* – један (не)успели правни одговор средњовековне Енглеске на друштвено-економске последице куге, Архив за правне и друштвене науке, бр. 3-4/2021, стр. 145-188; **M53**

Кандидат се у наведеном раду бавио домаћајима енглеског *Statute of Labourers* из 1351. године, као правног инструмента у борби са друштвено-економским последицама бубонске куге, тзв. „Црне смрти“, која је харала Европом 1346-1353. године.

Прва целина рада посвећена је испитивању узрока који су довели до избијања пандемије ове болести и начинима на које се „Црна смрт“ ширила Европом. Такође, указано је на облике и симптоме бубонске куге, начине на које је у то време објашњаван њен настанак и на разлоге њеног ширења. Кандидат је такође описао које су мере превенције и лечења примењиване у сузбијању „Црне смрти“ у Средњем веку.

У другом делу рада, кандидат је анализирао друштвено-економске последице харања куге западном Европом, а посебно у Енглеској. У том циљу, представио је катастрофалне демографске резултате до којих је болест довела, а чијој високој смртности су допринели и сиромаштво, глад, пренасељеност и климатске промене у средњовековној Европи. Указао је и на то да је извесност од скоре смрти водила ерозији свих моралних норми, неумереном трошењу новца и последичном стварању инфлације.

Правни одговор Енглеске на ове изазове манифестовао се у доношењу *Ordinance of Labourers* и *Statute of Labourers*, који су за циљ имали регулисање тржишта рада, стабилизацију раста зарада и обуздавање инфлације. Анализи ових извора и њиховом међусобном односу кандидат је посветио трећи део овог рада, стављајући у фокус три категорије норми из наведених законских прописа: одредбе којима се максимизирала висина цена и зарада, одредбе којима се ограничавала мобилност радника и норме којима се гарантовало извршење уговора између послодаваца и запослених. Поред тога, представио је и санкције које су примењиване на оне који би се оглушили о наведене забране, а то су били затвор и новчане казне пеналног карактера.

Показало се да средњовековно енглеско радно законодавство није представљало адекватан правни одговор на све недаће које је куга донела у енглеско друштво. Стога, кандидат је последњи део рада посветио објашњењима разлога оваквог неуспеха и идентификовао их у недостацима анализираних законских текстова, снажењу централне

власти и расту утицаја *Statute law* у односу на обичајно право у Енглеској, а делимично и у неуважавању нових друштвених прилика насталих након избијања куге. Ипак, он је уједно закључио да су упркос својим недостацима *Ordinance of Labourers* и *Statute of Labourers* били први закони који су у Енглеској почели да урушавају феудални поредак и стварају свест о значају права радника.

4. Милош Станковић, *Хвала Вам, професоре - In memoriam Оливер Б. Антић (1950-2022)*, Архив за правне и друштвене науке, бр. 2/2022, стр. 145-147;
Некатегорисано

У некрологу се кандидат опростио од проф. др Оливера Антића, истичући сећање на његову личност и интересовања, животни и професионални пут.

5. Милош Станковић, *Музички наступи велике петорке „Јужног ветра“ као пример савременог public speaking-a*, Зборник радова: Пристајем на све: Историја музичке групе Јужни ветар (приредио Миша Ђурковић), Чигоја, Београд 2023, стр. 75-103;
М44

Наведени рад представља резултат кандидатовог учешћа на научној конференцији на којој је учињен покушај да се вредносно неоптерећено, *sine ira et studio* и мултидисциплинарно, анализирају музичка група „Јужни ветар“ и њени најзначајнији протагонисти, са свим аспектима настанка, трајања и друштвеног и субкултурног утицаја који је њихова појава имала и још увек има на ширем простору Балкана.

Не дајући ни афирмативну, нити у негативну оцену овог својеврсног „југословенског андерграунда“, кандидат је популарност „Јужног ветра“ у једном делу популације објаснио успешно доказујући хипотезу да су музички наступи припадника ове групе по свим својим одликама садржали све елементе модерног јавног наступа. Овај неуобичајени и оригинални научни приступ анализи музичких наступа кроз призму традиционалних захтева који се стављају пред говорнике, кандидат је методолошки оправдао и аргументовано образложио, а чему је посветио уводни део рада.

У другом делу рада, кандидат је најзначајније чланове бенда „Јужни ветар“ анализирао кроз призму нужних елемената које треба да поседује сваки говорник. Указао је на њихове физичке особине, затим, на акустичке елементе, као саставне делова вокалне експресије, налазећи да су за потребе чланова бенда посебно релевантни били артикулација и акцентуација, да би овај део истраживања завршио испитивањем духовних особина чланова „Јужног ветра“. У том смислу, посебно је указао на њихову сугестивност, коју је довео у везу са структурним, садржинским и говорничко-ритмичким елементима текстова њихових песама, као својеврсних малих јавних обраћања, а која су, према оцени кандидата, представљала нераскидиву везу са физичким и духовним особинама извођача. Све то је, по речима аутора, бивало заокружено односом чланова „Јужног ветра“ према својој публици, умесно упоређеним са односом говорника према аудиторијуму, који се у понашању певача на сцени највише огледао у њиховом прилагођавању величини, углавном пријатељског аудиторијума, и способношћу да му се прилагођавају и са њим комуницирају водећи рачуна о психологији масе.

6. Prof. dr Slobodan Panov, prof. dr Miloš Stanković, *Nasledno pravo sa tekstom Zakona o nasleđivanju* u Porodično&Nasledno pravo, koautorska monografija sa prof. dr Slobodanom Panovim, Priručnik za polaganje правосудног испита, осмо изменјено издање, Projuris, Beograd 2023. **M43**

Наведена књига представља коауторски допринос кандидата у оквиру Пројурисове едиције приручника за полагање правосудног испита и осмишљена је у циљу сажетог и практичног представљања института Породичног права и Наследног права Републике Србије, ради припреме дипломираних правника за полагање правосудног испита. Приручник се састоји се из две велике целине, од којих је прва посвећена Породичном праву, а друга, у оквиру које је кандидат остварио свој коауторски допринос, Наследном праву.

Део приручника, посвећен Наследном праву, састоји се из уводног дела и поглавља посвећених претпоставкама за наслеђивање, наслеђивању на основу закона, императивном наслеђивању – нужном делу, урачунавању поклона и легата у наследни део, завештајном (тестаменталном) наслеђивању, уговорима наследног права, наследничкој заједници, одговорности наследника за оставиочеве дугове и одвајању заоставштине, оставинском поступку, важењу закона о наслеђивању и наследноправном положају странаца. У сваком од поглавља, анализа сваког правног института поткрепљена је већим бројем примера, одлука из судске праксе и практичних задатака, док се на крају овог дела приручника налази Закон о наслеђивању Републике Србије.

Значај ове књиге, у којој је кандидат коаутор, састоји се у способности кандидата да сублимирано, за потребе припреме за полагање правосудног испита, представи поједине наследноправне институте, неретко доводећи у везу њихову практичну примену са упоредноправним оквиром у коме их треба посматрати и са њиховим правноисторијским развојем.

Комисија није вредновала коауторски допринос кандидата у изради овог приручника приликом оцене испуњености услова кандидата за избор у звање ванредног професора, јер она у највећем делу свог обима не представља монографију из правноисторијске области. Ипак, може се констатовати кандидатова научна поливалентност и склоност ка историјскоправној и упоредноправној контекстуелизацији позитивноправних института.

7. Милан Шкулић, Владан Петров, Милош Станковић, *In memoriam – Професор др Сlobодан Панов*, Архив за правне и друштвене науке, бр. 2/2023, стр. 147-149. **Некатегорисано**

Овај некролог представља коауторски допринос кандидата сећању на научни допринос, професионална и лична интересовања и квалитете проф. др Сlobодана Панова.

8. Милош Станковић, *Један случај ограничења права на враћање имовине или обештећење у савременом српском праву: Други светски рат који никада није завршен*, Архив за правне и друштвене науке, бр 4/2023, стр. 65-98; **M52**

Предмет анализе кандидата у овом раду је одредба српског Закона о враћању одузете имовине и обештећењу из 2011. године, којом је прописано да „право на враћање имовине или обештећење нема лице које је било припадник окупационих снага које су деловале на територији Републике Србије, за време Другог светског рата, као ни његови наследници“. У контексту ове норме акценат у истраживању стављен је на право на реституцију припадника немачке и мађарске националне мањине у Србији.

С тим у вези, кандидат је у првом делу рада представио демографску структуру и имовинске прилике немачке мањине на простору Краљевине Југославије пре избијања Другог светског рата. Указао је на начин на који су се фолксдојчери поставили према српском становништву за време немачке окупације и описао је каква им је била судбина по ослобођењу, представљајући прописе на основу којих су фолксдојчерима после завршетка рата одузимани имовина и држављанство.

Други део рада посвећен је критичкој анализи поменуте норме којом је припадницима окупационих снага и њиховим потомцима ускраћено право на реституцију у Србији. Кандидат је истакао да је наш законодавац пропустио да направи разлику између припадника окупационих снага спрам два критеријума, која је уочио као релевантна: тренутка када су стекли имовину и начина на који су стекли имовину која је предмет реституционог захтева. Истражујући упоредноправна решења, праксу Уставног суда Србије, Управног суда и Агенције за реституцију и анализирајући однос Закона о рехабилитацији и Закона о реституцији, навео је да је у дефинисању лица која треба смарати припадницима окупационих снага потребно ослањање на судску праксу и на Закон о рехабилитацији, а да Агенција за реституцију не поступа на овај начин.

Кандидат је закључио да норма коју је анализирао у овом раду није остварила основни циљ Закона о враћању одузете имовине и обештећењу, а који се састоји у исправљању историјских неправди. Додао је да је због начина њене примене од стране Агенције за реституцију преовладао идеолошко-ретрибутивни елемент у односу на правичност и придржавање фундаменталних правно-цивилизацијских тековина, какве су одвојеност историјскоправне и кривичноправне одговорности од права на уживање законито стечене приватне својине.

9. Miloš Stanković, *The Enactment of the Livre au Roi: A Chronological Inquiry*, Анали Правног факултета у Београду, бр. 3/2025, стр. 529-552; **M23**

У овом чланку, објављеном на енглеском језику, кандидат је на основу анализе историјско-правних прилика у Латинском Јерусалимском краљевству и систематског тумачења *Livre au roi*, као најстаријег зборника феудалног права у овој крсташкој држави, понудио прецизније и у литератури ново и оригинално датирање настанка *Livre au roi*.

У првом делу рада представљена су до сада позната сазнања о времену настанка овог зборника феудалног права, а које се недовољно прецизно везује за период између 1196. и 1205. године, или чак између 1271. и 1306. године. Указано је и на место настанка овог зборника, његовог потенцијалног доносиоца и укупни значај *Livre au roi* у контексту у овом кодексу рефлектованог компромиса и равнотеже у односима краљевске власти и

барона у Јерусалимском краљевству. Ово је значајно јер се у науци често тврди да је овај феудални зборник пример супрематије краља над крупном властелом.

Кандидат је доношење *Livre au roi* везао за период владавине краља Амалрика од Лизињана и краљице Изабеле I. У циљу прецизирања времена настанка најстаријег феудалног зборника Латинског Јерусалимског краљевства, он је најпре анализирао унутрашњу политику краља Амалрика. Њу је, према речима кандидата, пре свега означио краљев правни и политички тријумф над Ралфом од Тиберије, једним од најзначајнијих барона и познавалаца права у краљевству, а све након оптужбе да је Ралф организовао неуспешан атентат на краља у јесен 1198. године. Ипак, кандидат аргументује да краљ због отпора племства дефинитивну победу над Ралфом од Тиберије није однео све до 1200. године. У илустрацији овог судског дуела и судара правних аргументација, кандидат је у овом делу рада указао на могуће противуречности, али и на узајамну комплементарност појединих законских прописа Латинског Јерусалимског краљевства, а пре свега *Livre au roi*, *Assise sur la ligèce* и *établissement*, као и на правне, друштвене и историјске идеје које су рефлектовали ови закони.

Кандидат је истраживање наставио истицањем елемената спољне политике краља Амалрика и навођењем краљевих личних мотива на основу којих је могуће одредити тренутак настанка *Livre au roi*. У том циљу је скренута пажња на мировне споразуме које је краљ Амалрик постигао са султаном Ал-Маликом Ал-Адилом 1. јула 1198. године и у септембру 1204. године, да би потом било указано на краљев брачни и породични статус. Његова ћерка Сибила рођена је 1198, а ћерка Мелизанда 1200. године. Не зна се када се родио његов син Амалрик рођен, али је несумњиво да је умро 2. фебруара 1205. године. Ове историјске чињенице разматране су у вези са члановима 5. и 6. *Livre au roi*, којима је било регулисано наслеђивање престола и право на регенство.

Имајући све ове околности у виду, кандидат је навео да је краљ Амалрик иницирао доношење *Livre au roi*, што је требало да представља круну његових успеха на унутрашњем и спољнополитичком плану. Закључио је да је овај зборник настао 1200. године или пред крај 1204. године, или да је то чак био случај у два сукцесивна и комплементарна законодавна поступка, од којих се први догодио 1200. године, а други 1204. године.

10. Miloš Stanković, *On Sanctions and Legal Consequences of Adultery in the Latin Kingdom of Jerusalem*, Зборник радова „Право између заштите и злоупотребе“, Том V, Универзитет у Источном Сарајеву, Правни факултет, Источно Сарајево 2025, стр. 119-149. **M31**

Предметни рад, објављен на енглеском језику, представља научни допринос кандидата у расветљавању генезе законског регулисања прељубе и њених правних последица у Латинском Јерусалимском краљевству.

У уводном делу чланка објашњени су мотиви жена за учешће у крсташким ратовима, начин њихове партиципације у крсташким походима и указано је на прве, недокодификоване норме и санкције које су примењиване на прељубнике још током

путовања крсташа на Исток, а нарочито приликом опсаде Антиохије 1097-1098 године. Наведено је да су оне формиране под утицајем схватања о прељуби која су постојала у римском праву, германским правима и у канонском праву.

Други део рада посвећен је анализи четири канона настала на Концилу у Наблусу 1120. године. Њима су по први пут законски регулисане правне последице прељубе са важношћу за цело Латинско Јерусалимско краљевство, а прописане санкције су биле сакаћење и прогонство. Кандидат је указао да су ови канони формулисани под снажним утицајем Еклоге, Прохирона, Епанагоге и *Epitome legum*, али уз уважавање специфичних франачких потреба и искустава у Светој земљи.

У трећем делу чланка анализирана је повеља Великог мајстора витешког реда Хоспиталаца која је издата 1168. године и којом су ублажене санкције прописане за прељубу на Концилу у Наблусу, али која је имала територијално важење само за становнике Берггибелина. У следећем одељку, кандидат је представио Асизу о прељуби, као интегрални део *Livre des Assises des Bourgeois*, као законски пропис настао за време владавине краља Амаларика I (1163-1174) и који је био у примени на целој територији Латинског Јерусалимског краљевства. На основу ове Асизе, преварени муж могао је лишити живота оба прељубника које би затекао *in flagranti*, али им је могао и опростити овај преступ. Објашњено је да је законска регулатива прељубе у Асизи краља Амаларика I настала највероватније под утицајем провансалског *Lo Codi*. Кандидат је анализу еволуције законског регулисања прељубе у Латинском Јерусалимском краљевству наставио тако што је указао на одредбе *Les Assises de la Haute Cour*, које је примењивао Високи суд, а у којима је прељуба била поменута само посредно, у контексту ограничења круга лица која су могла сведочити пред овим, највишим феудалним судом. На самом крају, истакао је писмо које је папа Иноћентије IV упутио реду францисканаца 1245. године и писмо које је папа Александар IV упутио јерусалимском патријарху Јакову. Из ових писама је, по речима кандидата, уочљиво да је римокатоличка црква упркос различитим олакшицама и привилегијама које је давала својим мисионарима на Истоку, задржала непомирљив став према прељуби.

Кандидат је закључио да је, како пре оснивања крсташких држава, тако и за време трајања Латинског Јерусалимског краљевства, франачко право одражавало веома негативан однос према прељуби. Након првобитног угледања на римско-византијске концепте, оно се касније вратило германским узорима. Кандидат је овај процес, који је назвао дееволутивним, објаснио социјалном структуром и историјским изазовима са којима се суочавало франачко становништво које је након Првог крсташког рата остало да живи на Латинском Истоку, а који су захтевали његову хомогенизацију.

Поред наведених радова, кандидат је уз пријаву на конкурс доставио и четири рада, за које је навео и потврдама документовао да су прихваћени за објављивање у одговарајућим часописима и зборницима радова, али је истовремено истакао да у тренутку његове пријаве на конкурс ови радови још увек нису били одштампани и публиковани. Реч је о следећим радовима:

1. *Допринос професора Теодора Тарановског утемељењу Упоредне правне традиције у Србији*, рад је прихваћен за објављивање у Зборнику радова са Међународног научног скупа „150 година од рођења Теодора Тарановског“, који је одржан 23-25. мај 2025. године на Правном факултету Универзитета у Београду.
2. *Some Legal Consequences of Passing the Assise sur la ligèce in the Frankish Kingdom of Jerusalem*, рад је прихваћен за објављивање у Зборнику радова са научне конференције SSCLE: Crusading Encounters, одржане на Royal Holloway, University of London 2022. године.
3. *An Usama Ibn Munqidh's Anecdote About the (Non)Sanctioning of Adultery in the Latin Kingdom of Jerusalem: Just the Mockery of the Franks or a Relevant Legal History Source?*, рад је прихваћен за објављивање у Темема, Часопису за друштвене науке.
4. *Професор Димитрије Матић као беседник*, рад је прихваћен за објављивање у Зборнику радова „200 година од рођења Димитрија Матића“.

Међутим, како наведени радови нису изашли из штампе до пријаве на конкурс кандидата и до затварања конкурса, Комисија их није узела у детаљније разматрање приликом оцене испуњености услова кандидата за поновни избор у звање ванредног професора за ужу научну област Правна историја – предмети Упоредна правна традиција и Реторика.

Учешће на међународним и домаћим конференцијама

Др Милош Станковић је и пре избора у звање ванредног професора учествовао на великом броју научних конференција и научних скупова: Iustoria 2021: Право и религија - друга међународна студентска конференција из правне историје, одржана онлајн 25-27. марта 2021. године у организацији Правног факултета Универзитета у Београду, члан Организационог одбора конференције; Iustoria 2020: прва међународна студентска конференција из правне историје на тему „Законици и жене“, одржана онлајн 14-16. октобра 2020. године у организацији Правног факултета Универзитета у Београду, члан Организационог одбора конференције; Државно-црквено право кроз векове – Научна конференција одржана у Будви 10-13. октобра 2019. године у организацији Православне Митрополије Црногорско-приморске и Института за упоредно право из Београда; Правна традиција и нови правни изазови – Међународна научна конференција одржана 3. и 4. октобра 2019. године у организацији Правног факултета Универзитета у Новом Саду; Идентитетски преображај Србије – Научна конференција одржана на Правном факултету Универзитета у Београду 18-19. априла 2019. године у организацији Правног факултета Универзитета у Београду; Антика као инспирација и предмет истраживања кроз миленије – десета међународна научна конференција одржана на Правном факултету Универзитета у Београду 17. и 18. децембра 2016. године у организацији Друштва за античке студије – антика и савремени свет; Двадесет година Закона о наслеђивању Републике Србије – Научни стручни скуп од националног значаја одржан на Правном факултету

Универзитета у Нишу 23. септембра 2016. године; Контрола у унутрашњем, међународном и праву ЕУ – Међународна научна конференција одржана на Правном факултету Универзитета у Нишу 19. и 20. маја 2016. године; Српски грађански законик – 170 година, у сусрет новом Грађанском законик, међународни научни скуп одржан 25. марта 2016. године на Правном факултету Универзитета у Београду; Правна реформа у процесу придруживања ЕУ – Међународни научни скуп, VIII *Harmonius* - ова школа права одржана на Златибору 2013. године; Југоисточна Европа – Право Европске уније *ante portas* – Међународни научни скуп, VII *Harmonius* - ова школа права одржана на Златибору 2012. године; Насиље у породици – Међународни научни скуп, одржан на Правном факултету Универзитета у Београду 2012. године. Како је учешће на овим научним скуповима и конференцијама било предмет анализе у извештајима Наставно-научном, односно Изборном већу приликом избора кандидата у претходна академска звања и доступни су јавности, овом приликом се о њима неће детаљније писати.

Кандидат др Милош Станковић је после избора у звање ванредног професора учествовао на више стручних и научних домаћих и међународних скупова и конференција, на којима је саопштио један број својих радова, а од којих је највећи број касније био и објављен. То су:

1. *Iustoria 2025: Рат и мир (у правној историји)* - шеста међународна студентска конференција из правне историје, одржана 17-19. новембра 2025. године у организацији Правног факултета Универзитета у Београду, члан Организационог одбора конференције;
2. XIV Научни скуп поводом Дана Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву на општу тему „Право: узрок или посљедица“, који је одржан на Палама 25. октобра 2025. године, учешће са научним рефератом „*A Review of the Legal Nature and Content of the Military Obligation of Latin Kingdom of Jerusalem's Knights*“, објављеним у Зборнику сажетака са конференције;
3. Међународни научни скуп „150 година од рођења Теодора Тарановског“, који је одржан 23-25. мај 2025. године на Правном факултету Универзитета у Београду, учешће са научним радом „Допринос професора Теодора Тарановског утемељењу Упоредне правне традиције у Србији“, за који је достављена потврда да је прихваћен за објављивање у Зборнику радова са конференције „150 година од рођења Теодора Тарановског“, док је сажетак под називом „Допринос професора Теодора Тарановског утемељењу Упоредне правне традиције у Србији“ објављен у Зборнику сажетака са конференције;
4. XIII научни скуп поводом Дана Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву на општу тему „Право између заштите и злоупотребе“, који је одржан на Палама 26.10.2024. године, учешће са научним радом „*On Sanctions and Legal Consequences of Adultery in the Latin Kingdom of Jerusalem*“, објављеним у: Зборник радова „Право између заштите и злоупотребе“, Том V, Универзитет у Источном Сарајеву, Правни факултет, Источно Сарајево 2025, стр. 119-149;

5. Крсташки ратови – средњовековни светови у сукобу (Crusades – Medieval Worlds in Conflict), пети четворогодишњи симпозијум о крсташким ратовима одржан 3-5. октобра 2024. године у организацији Центра за средњовековне и студије ренесансе (Center for Medieval & Renaissance Studies) и Форума за крсташке студије (Crusade Studies Forum) Универзитета Сент Луис у Мадриду (Saint Louis University - Madrid), учешће са научним рефератом „When was the Livre au roi enacted?“;
6. Савремени проблеми правног система Србије – конференција одржана на Правном факултету Универзитета у Београду 3-4. априла 2024. године у организацији Правног факултета Универзитета у Београду, учешће са научним радом „Један случај ограничења права на враћање имовине или обештећење у савременом српском праву: Други светски рат који никада није завршен“, објављеним у: Архив за правне и друштвене науке, бр 4/2023, стр. 65-98;
7. Iustoria 2024: Правни транспланти кроз историју - пета међународна студентска конференција из правне историје, одржана 25-27. марта 2024. године у организацији Правног факултета Универзитета у Београду, члан Организационог одбора конференције;
8. Правни аспекти и последице Закона о родној равноправности - научни скуп одржан 14. марта 2024. године у Народној библиотеци Србије у организацији Српске Православне Цркве и Матице српске, учешће са научним рефератом „Противречности Закона о родној равноправности“;
9. Iustoria 2023: Право и казна - четврта међународна студентска конференција из правне историје, одржана 23-25. марта 2023. године у организацији Правног факултета Универзитета у Београду, члан Организационог одбора конференције;
10. Un(fit) to Rule: Themes of Acceptance and Rejection of Rulers Throughout History, Међународна научна конференција одржана на Правном факултету Универзитета у Београду 26-28. октобра 2022. године, учешће са научним рефератом „Baldwin IV The Leper – Fit to Rule, But Unfit to Live Enough“ објављеним у Зборнику сажетака са конференције;
11. Legal Challenges in the Globalized XXI Century, Међународна научна конференција одржана на Правном факултету Универзитета у Београду 25. августа 2022. године, учешће са научним рефератом „The Relationship between Secular and Spiritual Authority in the Latin Kingdom of Jerusalem during the Reign of Godfrey of Bouillon“;
12. Crusading Encounters, 10. Међународна научна конференција Удружења за проучавање Крсташких ратова и Латинског Истока SSCLE (The Society for the Study of the Crusades and the Latin East), одржана на Royal Holloway, University of London (Универзитет у Лондону) од 27. јуна до 1. јула 2022. године, учешће са научним радом „Some Legal Consequences of Passing the *Assise sur la ligèce* in the Frankish Kingdom of Jerusalem“, за који је достављена потврда да је прихваћен за објављивање у Зборнику радова са конференције „SSCLE proceedings“;
13. Научна конференција: „Пристајем на све – Историја музичке групе Јужни ветар“, научна конференција одржана на Институту за европске студије у Београду 15. јуна 2022. године, учешће са научним радом „Музички наступи велике петорке

- „Јужног ветра“ као пример савременог *public speaking-a*“, објављеним у: Зборник радова: Пристајем на све: Историја музичке групе Јужни ветар (приредио Миша Ђурковић), Чигоја, Београд 2023, стр. 75-103;
14. „Епидемија. Право. Друштво“, научна конференција одржана 2. и 3. јуна 2022. године на Правном факултету Универзитета у Београду, учешће са научним радом „Statute of Labourers – један (не)успели правни одговор средњовековне Енглеске на друштвено-економске последице куге“, објављеним у: Архив за правне и друштвене науке, бр. 3-4/2021, стр. 145-188;
 15. Iustoria 2022: Право, здравље и медицина - трећа међународна студентска конференција из правне историје, одржана 25-27. марта 2022. године у организацији Правног факултета Универзитета у Београду, члан Организационог одбора конференције;
 16. 200 година од рођења Димитрија Матића, Научна конференција одржана на Правном факултету Универзитета у Београду уз подршку САНУ 22-23. децембра 2021. године, учешће са научним радом „Професор Димитрије Матић као беседник“, за који је достављена потврда да је прихваћен за објављивање у Зборнику радова „200 година од рођења Димитрија Матића“, док је сажетак под називом „Професор Димитрије Матић као беседник“ објављен у Зборнику сажетака са конференције;
 17. Српски фудбал – упоредноправни изазови и перспективе, Научна конференција одржана на Институту за упоредно право у Београду 6. децембра 2021. године, учешће са научним радом „Последице пандемије вируса COVID 19 на спортско право: повећање броја измена на једној професионалној фудбалској утакмици – привремено или трајно правило игре?“, објављеним у: Зборник радова „Српски фудбал – упоредноправни изазови и перспективе“ (уредници др Милош Станић, др Дејан Шупут), Институт за упоредно право, Београд 2021, стр. 109-121;
 18. Идентитетски преображај Србије – конференција одржана на Правном факултету Универзитета у Београду 23-24. септембра 2021. године у организацији Правног факултета Универзитета у Београду, учешће са научним радом „Политичко беседништво професора Живојина Перића“, објављеним у: Архив за правне и друштвене науке бр. 4/2020, стр. 145-163;
 19. Седма национална конференција византолога, одржана 22-25. јуна 2021. године у Свечаној сали Палате САНУ у Београду у организацији Српског комитета за византологију, Византолошког одбора САНУ и Византолошког института САНУ, учешће са коауторским научним рефератом „Појам и правне последице завета сиромаштва у Законоправилу Светог Саве“ са проф. др Далибором Ђукићем.

Наставни и педагошки рад

Кандидат проф. др Милош Станковић један је од наставника Правног факултета Универзитета у Београду који годинама педантно, са ентузијазмом и успехом изводи све

облике наставе, како на општем курсу Упоредне правне традиције (предавања, вежбе, Стручна група и консултације), тако и на мастер и на докторским студијама Правноисторијског модула. Искуствује спремност да сваке године преузме на себе обавезу држања вежби за велики број студената и изађе у сусрет свим колегама који би желели да похађају овај вид наставе из Упоредне правне традиције. Поред тога, као представник Катедре за правну историју даје допринос извођењу наставе на предмету Номотехника и писање правних аката приватног права.

Кандидат са изузетним успехом и пасионираношћу изводи наставу и на опционом предмету Реторика, који, између осталог, захваљујући и његовој посвећености, марљивом и стрпљивом раду са сваким студентом понаособ, привлачи велику пажњу студената и то не само са Правног факултета, већ и са других факултета Универзитета у Београду. Већ дуги низ година, проф. др Милош Станковић један је од колега који са великим пожртвовањем учествује у селекцији и припремама студената за Светосавско такмичење у беседништву. Из тог разлога, као изражени квалитети кандидата истичу се његова посвећеност педагошком раду, професионално извршавање наставних обавеза и спремност да студентима пружи помоћ и подршку у учењу.

Све ово је препознато и потврђено високим оценама које је кандидат добио на студентској евалуацији током свих претходних година од избора у звање ванредног професора (2020-2025). На студентским евалуацијама предавања из Упоредне правне традиције, кандидат је у школској 2020/2021 години добио просечну оцену 4,73, у школској 2021/2022 години просечну оцену 4,59, у школској 2022/2023 просечну оцену 4,66, у школској 2023/2024 години просечну оцену 4,71 и у школској 2024/2025 години просечну оцену 4,68. На студентским евалуацијама предавања из Реторике, кандидат је у школској 2020/2021 години добио просечну оцену 4,53, у школској 2021/2022 години просечну оцену 4,98, у школској 2022/2023 просечну оцену 4,96 и у школској 2023/2024 години просечну оцену 4,94. На студентским евалуацијама вежби из Упоредне правне традиције, кандидат је у школској 2020/2021 години добио просечну оцену 4,68, у школској 2021/2022 години просечну оцену 4,64, у школској 2022/2023 просечну оцену 4,66, у школској 2023/2024 години просечну оцену 4,48 и у школској 2024/2025 години просечну оцену 4,76. На мастер студијама, његов рад и компетенције препознати су кроз менторство у изради једног мастер рада и кроз чланство у комисијама за одбрану четири мастер рада.

Активност кандидата огледа се и у афирмацији алтернативних облика наставе, те је одржао два предавања у организацији Клуба љубитеља римског права и антике „Форум Романум“. Истовремено се стара о непосреднијем приступу садашњих и будућих студената факултетским садржајима и њиховом информисању о могућностима које нуди Правни факултет Универзитета у Београду. Тај његов квалитет препознат је тако што је најпре именован за члана, а потом и за председника Комисије за промоцију Правног факултета и за члана Комисије за представљање Универзитета у Београду – Правног факултета на друштвеним мрежама. Марљивим радом у овим комисијама проф. др Милош Станковић сноси заслуге што представници Правног факултета Универзитета у Београду сваке године обилазе велики број гимназија и средњих школа у Београду и

широм Србије и представљају погодности студирања на Правном факултету. Поред тога, он на савремен начин, путем друштвених мрежа, даје допринос праћењу активности наших наставника, сарадника и студената, неговању историје Правног факултета и указивању на занимљиве примере из српског и упоредног законодавства и правне историје.

Имајући све то у виду, може се рећи да је проф. др Милош Станковић квалитетан наставник, на чији наставни рад на предавањима, вежбама и консултацијама студенти гледају са поштовањем и чије часове радо похађају. Својим педагошким радом, наставним и ваннаставним активностима кандидат несумњиво популарише предмете за које се бира, али и Правни факултет Универзитета у Београду у целини.

Испуњеност законских услова

Након што је констатовала да је пријава кандидата уредна и потпуна у складу са захтевима који су прописани правилима конкурса, Комисија је анализирала услове за избор у звање ванредног професора Правног факултета Универзитета у Београду који су утврђени су члановима 74. и 75. Закона о високом образовању („Службени гласник РС“ број 88/17, 73/18, 27/18-др. закон, 67/19, 6/20- др. закони, 11/21-аутентично тумачење, 67/21, 67/21-др.закон, 76/23. и 19/25.), члановима 112. и 115. Статута Универзитета у Београду-Правног факултета и Правилником о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду који је донет Одлуком Сената Универзитета у Београду од 22.06.2016. године („Гласник Универзитета у Београду“, година LIV, број 192, 1. јул 2016).

Чланом 74. став 8. Закона о високом образовању је прописано да у звање ванредног професора може бити изабрано лице које поред испуњавања услова за избор у звање доцента „има и више научних радова од значаја за развој науке, у ужој научној области, објављених у међународним или водећим домаћим часописима, са рецензијама, односно више уметничких остварења у уметничкој области, оригинално стручно остварење (пројекат, студију, патент, оригинални метод, нову сорту и сл.), односно руковођење или учешће у научним, односно уметничким пројектима, објављен уџбеник или монографију, практикум или збирку задатака за ужу научну, односно уметничку област за коју се бира и више радова саопштених на међународним или домаћим научним скуповима“.

Чланом 74. став 12. Закона о високом образовању предвиђено је да се „ближи услови за избор у звање наставника утврђују општим актом високошколске установе, у складу са минималним условима за избор у звања наставника на универзитету“, а минималне услове за избор у звања наставника утврђује Национални савет на предлог Конференције универзитета.

Чланом 75. став 4. Закона о високом образовању нормирано је да „лице изабрано у звање предавача, вишег предавача, доцента и ванредног професора стиче звање и заснива радни однос на период у трајању од пет година“.

Чланом 75. став 8. Закона о високом образовању прописано је да „приликом избора у звања наставника, универзитет и високошколска установа цени следеће елементе: оцену о резултатима образовног, научног, истраживачког односно уметничког рада, оцену о ангажовању у развоју наставе и развоју других делатности високошколске установе, оцену о резултатима педагошког рада, као и оцену резултата постигнутих у обезбеђивању научно-наставног, односно уметничко-наставног подмлатка“.

Чланом 75. став 10. Закона о високом образовању предвиђено је да се „оцена о резултатима ангажовања у развоју наставе и других делатности и оцена о резултатима постигнутим у обезбеђивању научно-наставног, односно уметничко-наставног подмлатка даје на основу услова које дефинише високошколска јединица у оквиру које наставник изводи наставу, а у складу са општим актом самосталне високошколске установе“.

Чланом 75. став 11. Закона о високом образовању нормирано је да се „при оцењивању резултата педагошког рада узима у обзир мишљење студената, у складу са општим актом самосталне високошколске установе.“

Чланом 112. ст. 1. Статута Универзитета у Београду-Правног факултета предвиђено је да се „у звање наставника може изабрати лице које испуњава услове прописане Законом и ближе утврђене општим актом о условима за избор у звање наставника који доноси Сенат Универзитета, у складу са минималним условима за избор у звања наставника које доноси Национални савет за високо образовање.“

Чланом 115. ст. 7. Статута Универзитета у Београду-Правног факултета прописано је да се „начин и поступак избора у звање наставника и заснивања радног односа ближе уређују општим актом Универзитета у Београду“.

Чланом 13. ст. 1. табела Г2 Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду нормирано је да су обавезни услови за сваки следећи избор у звање ванредног професора:

- „1. Искуство у педагошком раду са студентима.
2. Позитивна оцена педагошког рада добијена у студентским анкетама током целокупног протеклог изборног периода.
3. Објављен један рад из категорије М20 или четири рада из категорије М51 у периоду од последњег избора из научне области за коју се бира.
4. Један рад са међународног научног скупа објављен у целини категорије М31 или М33.
5. Један рад са научног скупа националног значаја објављен у целини категорије М61 или М66.

Чланом 13. ст. 1. табела Г2 Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду предвиђено је да за избор у звање ванредног

професора потребно остварити и минимално по један из две категорије изборних услова из укупно следеће три категорије изборних услова:

„1. Стручнопрофесионални допринос: 1. Председник или члан уређивачког одбора научних часописа или зборника радова у земљи или иностранству. 2. Председник или члан организационог или научног одбора на научним скуповима националног или међународног нивоа. 3. Председник или члан комисија за израду завршних радова на академским мастер или докторским студијама. 4. Руководилац или сарадник на домаћим и међународним научним пројектима.

2. Допринос академској и широј заједници: 1. Чланство у страним или домаћим академијама наука, чланство у стручним или научним асоцијацијама у које се члан бира. 2. Председник или члан органа управљања, стручног органа или комисија на факултету или универзитету у земљи или иностранству. 3. Члан националног савета, стручног, законодавног или другог органа и комисије министарстава. 4. Учешће у наставним активностима ван студијских програма (перманентно образовање, курсеви у организацији професионалних удружења и институција, програми едукације наставника) или у активностима популаризације науке. 5. Домаће или међународне награде и признања у развоју образовања или науке.

3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству: 1. Руководјење или учешће у међународним научним или стручним пројектима и студијама 2. Радно ангажовање у настави или комисијама на другим високошколским или научноистраживачким институцијама у земљи или иностранству, или звање гостујућег професора или истраживача. 3. Руководјење радом или чланство у органу или професионалном удружењу или организацији националног или међународног нивоа. 4. Учешће у програмима размене наставника и студената. 5. Учешће у изради и спровођењу заједничких студијских програма 6. Предавања по позиву на универзитетима у земљи или иностранству.“

У претходном делу реферата приказано је да кандидат др Милош Станковић, ванредни професор Правног факултета у Београду, испуњава све Законом о високом образовању и Статутом Универзитета у Београду-Правног факултета прописане услове за избор у звање ванредног професора, јер је већ ванредни професор Правног факултета Универзитета у Београду, а који и након избора у последње звање „има и више научних радова од значаја за развој науке, у ужој научној области, објављених у међународним или водећим домаћим часописима, са рецензијама“, односно, јер је остварио „учешће у научним пројектима“ и има „више радова саопштених на међународним или домаћим научним скуповима“. Кандидат је добио и позитивну „оцену о резултатима образовног, научног, истраживачког рада“, позитивну „оцену о ангажовању у развоју наставе и развоју других делатности високошколске установе“, позитивну „оцену о резултатима педагошког рада“, као и позитивну „оцену резултата постигнутих у обезбеђивању научно-наставног подмлатка“. Овом приликом је „при оцењивању резултата педагошког

рада“ узето у обзир и „мишљење студената, у складу са општим актом самосталне високошколске установе.“

Кандидат је испунио све обавезне услове прописане чланом 13. ст. 1. табела Г2 Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду.

1. Из његове достављене биографије и оцене наставног и педагошког рада из студентских евалуација, утврђено је да кандидат поседује завидно и позитивно оцењено искуство у педагошком раду са студентима.

2. Његова оцена педагошког рада на вежбама и на предавањима је у студентским анкетама током целокупног протеклог изборног периода одлично оцењена, како из Упоредне правне традиције, тако и из Реторике.

3. Кандидат је у претходном изборном периоду у целини објавио један рад из категорије M20: *The Enactment of the Livre au Roi: A Chronological Inquiry*, Анали Правног факултета у Београду, бр. 3/2025, стр. 529-552 (M23).

4. Кандидат је у претходном изборном периоду у целини објавио један рад са међународног научног скупа категорије M31: *On Sanctions and Legal Consequences of Adultery in the Latin Kingdom of Jerusalem*, Зборник радова „Право између заштите и злоупотребе“, Том V, Универзитет у Источном Сарајеву, Правни факултет, Источно Сарајево 2025, стр. 119-149, XIII научни скуп поводом Дана Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву на општу тему „Право између заштите и злоупотребе“, који је одржан на Палама 26.10.2024. године (M31). Поред тога, кандидат је презентовао своје реферате на још 6 међународних научних скупова, од чега су на 3 међународна научна скупа изводи његових излагања одштампани у зборницима сажетака и то: „A Review of the Legal Nature and Content of the Military Obligation of Latin Kingdom of Jerusalem’s Knights“, XIV Научни скуп поводом Дана Правног факултета Универзитета у Источном Сарајеву на општу тему „Право: узрок или посљедица“, који је одржан на Палама 25. октобра 2025. године (M32); „Допринос професора Теодора Тарановског утемељењу Упоредне правне традиције у Србији“, Међународни научни скуп „150 година од рођења Теодора Тарановског“, који је одржан 23-25. маја 2025. године на Правном факултету Универзитета у Београду (M32); „Baldwin IV The Leper – Fit to Rule, But Unfit to Live Enough“, *Un(fit) to Rule: Themes of Acceptance and Rejection of Rulers Throughout History*, Међународна научна конференција одржана на Правном факултету Универзитета у Београду 26-28. октобра 2022. године (M32).

5. У претходном изборном периоду кандидат је испунио услов о потреби објављивања у целини једног рада са научног скупа националног значаја категорије M61 или M63, тако што је објавио укупно пет радова у целини наведене или више категорије, а који су излагани на научним скуповима националног значаја: „Један случај ограничења права на враћање имовине или обештећење у савременом српском праву: Други светски рат који никада није завршен“, Архив за правне и друштвене науке, бр 4/2023, стр. 65-98, Савремени проблеми правног система Србије – конференција одржана на Правном

факултету Универзитета у Београду 3-4. априла 2024. године у организацији Правног факултета Универзитета у Београду (M52); „Музички наступи велике петорке „Јужног ветра“ као пример савременог public speaking-a“, Зборник радова: Пристајем на све: Историја музичке групе Јужни ветар (приредио Миша Ђурковић), Чигоја, Београд 2023, стр. 75-103, Научна конференција: „Пристајем на све – Историја музичке групе Јужни ветар“, научна конференција одржана на Институту за европске студије у Београду 15. јуна 2022. године (M44); „Statute of Labourers – један (не)успели правни одговор средњовековне Енглеске на друштвено-економске последице куге“, Архив за правне и друштвене науке, бр. 3-4/2021, стр. 145-188, „Епидемија. Право. Друштво“, научна конференција одржана 2. и 3. јуна 2022. године на Правном факултету Универзитета у Београду (M53); „Последице пандемије вируса COVID 19 на спортско право: повећање броја измена на једној професионалној фудбалској утакмици – привремено или трајно правило игре?“, Зборник радова „Српски фудбал – упоредноправни изазови и перспективе“ (уредници др Милош Станић, др Дејан Шупут), Институт за упоредно право, Београд 2021, стр. 109-121, Српски фудбал – упоредноправни изазови и перспективе, Научна конференција одржана на Институту за упоредно право у Београду 6. децембра 2021. године (M44); „Политичко беседништво професора Живојина Перића“, Архив за правне и друштвене науке бр. 4/2020, стр. 145-163, Идентитетски преображај Србије – конференција одржана на Правном факултету Универзитета у Београду 23-24. септембра 2021. године у организацији Правног факултета Универзитета у Београду (M53). Поред тога, кандидат је презентовао своје реферате на још три научна скупа националног значаја, од чега је на једном од њих извод његовог излагања одштампан у зборнику сажетака: „Професор Димитрије Матић као беседник“, 200 година од рођења Димитрија Матића, Научна конференција одржана на Правном факултету Универзитета у Београду уз подршку САНУ 22-23. децембра 2021. године (M62).

Кандидат је испунио и потребне услове прописане чланом 13. ст. 1. табела Г2 Правилника о минималним условима за стицање звања наставника на Универзитету у Београду, којим је предвиђено да је за избор у звање ванредног професора потребно остварити и минимално по један из две категорије изборних услова из укупно следеће три категорије изборних услова:

1. Стручнопрофесионални допринос: Кандидат је члан редакције часописа „Архив за правне и друштвене науке“ и члан је Научног одбора часописа Yearbook of European Union and Comparative Law (YEUCL). Био је члан редакционог одбора у Зборнику Српски фудбал – упоредноправни изазови и перспективе, уредници: др Милош Станић, др Дејан Шупут, Институт за упоредно право, Београд 2021. Од 2021. до 2025. године био је члан организационих одбора на пет међународних студентских конференција из правне историје - „Iustoria“, које су одржаване на Правном факултету Универзитета у Београду. У претходном изборним периоду, кандидат је био ментор за израду и одбрану једног завршног рада на академским мастер студијама на Правноисторијском модулу Правног факултета Универзитета у Београду (Јелена Барјактаревић - Правна природа власти

Годфрида Бујонског у Првом крсташком рату – 2021. године) и члан комисије за одбрану три завршна рада на академским мастер студијама на Правноисторијском модулу Правног факултета Универзитета у Београду (Вук Ерцег - Претпоставке за превазилажења раскола у православним црквама: пример цркве у Македонији – 2022. године; Милош Костић - Правни аспекти реституције црквене имовине у Србији – 2024. године; Филип Максимовић - Значај канона Васељенских сабора за организацију помесних цркава – 2025. године). Од 2009. године је у континуитету сарадник на научним пројектима чији је носилац Правни факултет Универзитета у Београду, а тренутно је ангажован на пројекту *Проблеми стварања, тумачења и примене права*.

2. Допринос академској и широј заједници: Кандидат је тренутно председник Комисије за промоцију Правног факултета Универзитета у Београду, члан Комисије за представљање Универзитета у Београду – Правног факултета на друштвеним мрежама и заменик члана Комисије за спровођење јавних набавки Правног факултета Универзитета у Београду. Уједно је члан међународног научног Удружења за проучавање крсташких ратова и Латинског Истока – Society for the Study of the Crusades and the Latin East (SSCLE), члан Клуба љубитеља римског права и антике „Форум Романум“, члан Одбора Фондације Косте Мигрића Универзитета у Београду и члан Одбора Задужбине „Луке Ђеловића – Требињца“ Универзитета у Београду. Као дугогодишњи учесник у избору и припремама студената за Светосавско студентско такмичење у беседништву на Правном факултету Универзитета у Београду у организацији Правног факултета Универзитета у Београду и Центра за беседништво - *Institutio Oratoria* и као предавач у оквиру клуба „Форум Романум“, ангажован је у наставним активностима и ван студијских програма и у активностима популаризације науке. У сарадњи са Пројурис – Организацијом за правну едукацију и културу права организује и спроводи обуке из вештине јавног наступа.

3. Сарадња са другим високошколским, научноистраживачким установама, односно установама културе или уметности у земљи и иностранству: Проф. др Милош Станковић је члан Секторског већа за сектор образовања и васпитања Агенције за квалификације Републике Србије и заменик члана Радне групе за спровођење активности подржаних кроз пројекат „Повећана понуда и диверзификација акредитованих обука у области неформалног образовања и пружалаца обука за образовање одраслих“ у оквиру Инструмента за претприступну помоћ Европске уније (Радна група за Пројекат ИПА 2020) у изради Документа „Пројектни задатак – Опис задатка пројекта“.

Имајући у виду све наведено, јасно проистиче да је кандидат проф. др Милош Станковић испунио, а у појединим елементима и надмашио све потребне услове за поновни избор у звање ванредног професора Правног факултета Универзитета у Београду.

Укупна оцена

Кандидат проф. др Милош Станковић је испунио, а у неким елементима и надмашио све прописане услове потребне за поновни избор у звање ванредног професора Правног факултета Универзитета у Београду.

Кандидат се одликује широким интересовањима за различите правноисторијске теме, али је његово научно-истраживачко интересовање несумњиво фокусирано на средњовековно право, а посебно на правни поредак Латинског Јерусалимског краљевства, коме је посветио највећи број радова. С тим у вези, проф. др Милош Станковић је у претходном периоду стекао и завидну међународну репутацију. То је постигао чланством у међународном научном Удружењу за проучавање крсташких ратова и Латинског Истока, објављеним научним радовима и учешћем на међународним научним конференцијама са излагањима посвећеним праву Латинског Истока, где је афирмацију добила и његова претходно написана монографија из ове области. Ипак, кандидат је у својим истраживањима показао да је спреман да се у научној анализи храбро и објективно ухвати у коштац и са неким од најинтригантнијих проблема правне историје, попут права на реституцију припадника немачких окупационих снага у Србији, али и да осавремењује и актуелизује Упоредну правну традицију, користећи њену методологију и научне домете и у примени модерних правних дисциплина, попут Спортског права. Слично би се могло рећи и за кандидатов искорак у правцу антиципације модерних тенденција у Реторици и у вештини јавног наступа и за оригиналност која га одликује приликом научне анализе чак и субкултурних појава у јавном дискурсу, схваћеног у најширем смислу. Иновативном, али научно заснованом применом методологије Реторике, кандидат је омогућио нови угао посматрања и боље разумевање појединих друштвених појава које су до сада углавном биле у фокусу неких других научних дисциплина. Упркос томе, тежиште његових истраживања из области Реторике заснивало се у претходном периоду на традиционалнијим темама, захваљујући чијој научној обради је указао на у ранијој литератури често занемарене, говорничке способности чувених професора Правног факултета Универзитета у Београду. Кандидата у свим радовима одликује јасан и читљив, али уједно научни стил писања.

Проф. др Милош Станковић је доказао да располаже несумњивим стручним и педагошким квалитетима, о чему сведоче високе оцене којима је од стране студената вредновано његово извођење наставе, као и активна улога у менторском вођењу и у чланству у комисијама за израду и одбрану мастер радова. Показало се да је кандидат отворен за сарадњу са студентима и будућим бруцошима и у оквиру ваннаставних активности, попут држања предавања организованих од стране Клуба љубитеља римског права и антике „Форум Романум“, припрема студената за Светосавско такмичење у беседништву на Правном факултету Универзитета у Београду, руковођења Комисијом за промоцију Правног факултета Универзитета у Београду и уређивањем друштвених мрежа Правног факултета. На тај начин, проф. др Милош Станковић код студентске популације и будућих бруцоша на модеран начин популарише не само установу у којој је запослен, већ и правну науку у целини.

Проф. др Милош Станковић је у великој мери допринео академском угледу Правног факултета у Београду кроз учешће у научним одборима и редакцијама и рецензентским радом у многим домаћим и страним научним часописима и зборницима и радом у организационим одборима научних конференција. Посебну компоненту у афирмацији установе у којој је запослен представља његово чланство у раду Секторског већа за сектор образовања и васпитања Агенције за квалификације Републике Србије и чланство у Одбору Фондације Косте Мигрића Универзитета у Београду и Одбору Задужбине „Луке Ћеловића – Требињца“ Универзитета у Београду.

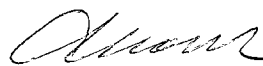
Имајући све то у виду, као и околност да проф. др Милош Станковић испуњава све формалне законске и статутарне услове за поновни избор у звање ванредног професора, Комисија има задовољство да Изборном већу Правног факултета Универзитета у Београду учини

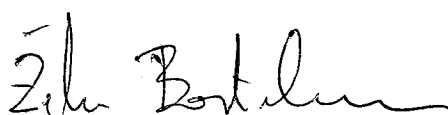
ПРЕДЛОГ

да се **проф. др Милош Станковић** изабере у звање **ванредног професора** за ужу научну област Правна историја – предмети Упоредна правна традиција и Реторика, са пуним радним временом, на Правном факултету Универзитета у Београду.

У Београду,
26. децембра 2025. године

ЧЛАНОВИ КОМИСИЈЕ:

др Сима Аврамовић, професор емеритус
Правног факултета Универзитета у Београду

др Жељко Бартуловић, редовни професор
Правног факултета Свеучилишта у Ријеци

др Војислав Станимировић, ванредни професор
Правног факултета Универзитета у Београду

